

VERS- KÉP- TÁR

1.

á & é

(hommage à baranyi károly)

én tizenhárom almát tettem volna a fára
vagy (szintén mágikus) hetet* – ha már ott a kígyó
ádám és éva között (s a fullánkjával épp
ádám felé mar) egy ilyen duellnek
jó vége nem lehet

karinthy tudott vala- mit arról hogy ketten
s hogy mily reménytelen hiszen a képen (odasze-
gezte-ragasztotta a mester) ott a kígyó (s kígyózik vé-
gig a versen) – nyomában elszalasztott lehetőségek
félreértések álhitek

* bár tudom a 11+1
sem elvetendő szám
keringenek velünk évek
hónapok hetek és napok**
léthuzatban lebegnek
a letépett naptárlapok

** a homokóra üzemel
bedarálja a madarakat
a nikkal számovárt
kijelöli önnön határait
a kezdetet és véget
a két végpont között
suhogó angyalszárnyak alatt
ádám & éva áll

(2008)

1. RM remember

RM RM RM mondogatom magamban
miközben erőltetett menetben
vágatok Újbelgrád
és Belgrád között a hídon át
nehéz a táskám benne a súlyos
Tajtékos ég s a Strmom stazom:
a könyveid
a szegénytelepen hullámkartontetőket
emelget az Avalán lesben álló
lábadozó szél: feltámad és aláhull
akár a Száva felett keringő sirályok

a mélyben néma hallgató világok

a Kamenička és a Pop Lukina kaptatója
kicsiben a dimbes-dombos Szerbia
emelkedők és lejtők meredek út
körütem Európa és a Balkán romjai

ébred a város
a lejtőkön és a dombokon
lustán nyitnak a kávézók
ébred Karaburma a Kalemegdan a Čorsokak
mellbe vág a Balkán: akár egy másik
ország idegen tájai

írok mi mást tehetnék
arról hogy volt egy költő a hegyek között
ki ifjan hegyi pásztorokkal beszélgetett
később meg robotolt gyenge inakkal
s Fannira gondolt ki várta őt
a rőt sövény előtt
jártam Sopronkőhidán láttam a kötörőt:
sehol egy fa – oly kopárságban
nem tud árnyékot írni
lassan a lassú délelőtt

RM RM remember
siratnak Céliák Fannik Lídiák
sírba lökték veled a megtartó szerelmet
és minden megy tovább
megtartó szerelem nélkül
helyette kicsinyes számíthatás
a Duna elnyeli a Szávát
verandán hűlő szilvalekvár helyett
tangában a lányok tangában a nyár

Bor Žagubica Cservenka Mohács és Abda
akár újmódi pásztorok vidéke
is lehetne – de nem:
német–szerb–zsidó–magyar
történelmi és irodalmi leckékből
összekuszált barbár kulőr lokál

zakók zsebéből előkerült ódák és noteszok
vállalt Fannik és megtagadott Juditok
másnak térkép e táj s a zsebben
hexameterek s hatodfeles jambusok
helyett kövér pénztárca bankkártya
mobiltelefon és zsebpiszok

RM RM remember
száz év se kell és újra
tajtékos égen ring a hold
Ovčara és Srebrenica fölött
csodálkozom hogy élek
újholdtól holdtöltéig
s a holdhónapok majd megszülik
elhunyt ikertestvérek
testéből és véréből a verset
el sem hiszed diákkoromban
nekem is volt különféle nagyságú
zöld és narancssárga
cirill feliratú Avala noteszom
mint annyi másnak errefelé
minden trafikban árulták
kék zeták piros drinák zöld moravák

és sárga drávák között
ez is balkán kulőr lokál:
kultikus hegyek és folyók szelik át
gyermekkorom s a történelem tájait

razglednicák röpködnek:
Bor és Žagubica Cservenka Mohács és Abda
Ovčara és Srebrenica között
hegyek és völgyek füstölögnek
lusta folyók és gyors folyású
hegyi patakok sodorják
egy elfeledett térképlapon
félíg szítt cigaretták csikkjeit
szeméthegek nőnek
odakozmál a szilvalekvár
a csókok íze megkeseredik

2. RM-összes: Ceruzával aláhúzott sorok

*In memoriam H. I. (1952–2004),
kinek RM a kedvenc költője volt*

írok: mi mást tehetnék
s ha nem írok: olvasok
*gyanakvó reggelek s vészes esték között
keményen élek
kődöcskék hullanak
míg épülnek e sorok
s egymásba hajlanak
két hatodfeles jambus szalad –
olvasom egybe az RM-összes-
kötetben az aláhúzott sorokat
meg azt hogy én én vagyok magamnak
s néked én te vagyok
háborús évek után
jámbor napok
a halált hol Heidenauinak
hol Suhajdának hívják
úszómester: fehér rövidnadrág
és atlétatrikó
tudja mi mennyit ér
mi az hogy két külön hatalom
nyáron a Balatonon télen Bácska körül
settenkedik és keresztkérdéseket tesz fel:
ketten és mi? és vállalod?*

*

a kilencvenes években
a balkán kocsma után Balatonföldváron
a béke és megnyugvás napjai
nem gondoltunk a halált
rejtő hegyekre s a gyilkos tóra
a volt MKP nyaralójának strandján

fekvőágyon pihentünk
(saját olvashatatlan kézírásomban
felhőágyként olvastam az előbb)
nyírták és öntözték
újra nyírták és újra öntözték
alattunk a pázsitot
mintha megállt volna az idő
majd hirtelen előrehaladt
így múltak gyors iramban
egymás után őszyök és telek
tavaszok és nyarak
évek évszakok
hónapok és napok

mondhattad volna
hogy kár az évekért:
hogy mégsem vállalod

2009. május 4–5.

